Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστ. Ὑπηρ. 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
Ἀμέσου δράσεως 35—59

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Τουριστικὴ Ἀστυνομία 34—52
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ Τουριστ. Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομ. Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικ. Τμῆμα 28—82
Δευτέρα 18 Ἰανουαρίου 1965 Γ' Ἀστυν. Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομ. Τμῆμα 20—21

Δ. Πουρνάρας

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΚΑ·Υ·ΜΟ εἶχε ὁ φουκαρᾶς ὁ φίλος μου ὁ Παναγιώτης νὰ ἀποκτήσῃ τηλέφωνο. Ὅπου τὸ βλέπε καὶ τάκουγε νὰ κουδουνίζῃ τοῦ ἔκανε κόρτε.

Ἔ ρὲ πουλιά μου καὶ νἄχα στὸ σπίτι μου!

Ἔλεγε κι' ἔτριβε κατὰ τὴ συνήθειά του τὰ χέρια του. Τὴν ἐπιθυμία του μάλιστα αὐτὴ εἶχε ἐκφράσει στὴ γυναίκα του ποὺ γαιρόταν διπλά. Γιατί μὲ τὴ πραγματοποίησή της, ἐκτὸς ἄλλων, θ' ἔβαζεστὴ θέση της τὴ γειτόνισσα, τὴ κυρία Λιλή, ἡ ὁποία τους εἶχε μπεῖ στὴ μύτη ἀπὸ τότε ποὺ ἔβαλε, ἐδῶ κι' ἕνα χρόνο, τηλέφωνο.

Ἐμάς, ἔλεγε, μὲ ὕφος δέκα καρδιναλίων μᾶς γράφει ὁ τηλεφωνικὸς κατάλογος λὲς καὶ σοῦ ἀνακοίνωνε ὅτι τὸ ὄνομά τους ἀνεφέρετο στή... μεγάλη ἐγκυκλοπαίδεια.

Τὶς ἄλλες καὶτὴ γυναίκα τοῦ κύρ Παναγιώτη φυσικά,τίς ἔπιανε τέτοια πίκα ὥστετῆς τὰ ἔψελναν στὸ κατόπι της.

Βέβαια! Μωρὲ τί μᾶς λές. Σπουδαῖα τὰ λάχανα!

Σᾶς γράφει ὅμως καὶ τό... μπακαλοτέφτερο.

Ἀπὸ τὰ πολλά, ὅτι δὲν θέλει δὲν κάνει ὁ ἄνθρωπος, ἔδωσε πῆρε ὁ κύρ Παναγιώτης τὰ κατάφερε νὰ κάνῃ τὸ ὄνειρο πραγματικότητα. Ἔπεσε τὸ παραδάκι ποὺ μὲ χίλιους δύο συνδυασμοὺς οἰκονόμησε καί τὸ τηλέφωνο μπῆκε. Μοῦ τὸ ἀντίγγειλε μὲ ὅση χαρὰ θὰ εἶχε ἂν κερδιζε τὸ λαχεῖο τῶν συντακτῶν!

Ξαίρεις μοῦρθανε.

Καλῶς τοὺς δέχτηκες.

Πολλοί;

Ἐνόμιζα πὼς μιλοῦσε γιὰ μυσσαφιραίους. Κάποιους ἀμερικάνους ποὺ περίμενε. Ὅλο καὶ κάποια δολλάρια θὰ τοὺς ξεκόλαγε!

Βεβαίως πολλοί!

Ἕνα συνεργεῖο ὁλόκληρο!

Μὲ σκάλες καὶ καλώδια. Κι' ἕνα τηλέφωνο μούρλια. Μαῦρο, γυαλιστερό, κατακαίνουργο.

Ὄχι παίζουμε.

Μόνον τότε κατάλαβα ὅτι μιλοῦσε γιὰ τηλέφωνο.

Μὰ αὐτὸ εἶναι σποδαῖο. Μπράβο.

Καλορίζικο!

Ἀπὸ τότε ὅμως μοῦ ἔβγαλε τὴ ψυχή.

Ἄρχισε τὰ παράπονα:

Ἀκόμη νὰ μὲ συνδέσουν. Βέβαια τί ἀνάγκη ἔχουν. Τὸχρῆμα ὅμως τὸ τσέπωσαν.

Ὕστερα μὲ ρώτησε:

Μήπως ξαίρεις κανένα ἀπ' αὐτοὺς τοὺς μυστήριοις. Νὰ βάλουμε μέσον. Πρέπει νὰ τὸ ἐπισπεύσουμε.

Δὲν μπόρεσα νὰ τοῦ φανῶ χρήσιμος. Δὲν ἤξαιρα κανένα ἁρμόδιο. Ἄλλωστε χατήρια δὲν γίνονται. Ἀστεῖο πράγμα. Θὰ στὸ συνδέσουν —εἶπα — ὅταν θἄρθῃ ἡ σειρά. Ἔστω κι' ἂν εἶσαι παπᾶς.

Ἐξ ἄλλου δὲν πέρασε τό... ἐξάμηνο.

Ἔφυγε ἀμίλητος μὲ ἑκατὸ ὀκάδες μοῦτσα.

Ἀπὸ τότε δὲν τον εἶδα. Τὸν ἄκουσα ὅμως ἀπὸ τηλεφώνου. Τρέμαξα νὰ τὸν καταλάβω. Εἶχε μιὰ χαρὰ παιδιοῦ ποὺ πῆρε τὸ καλύτερο πρωτοχρονιάτικο δῶρο.

Τώρα μόλις μὲ συνδέσανε μοῦ ἀνήγγειλε θριαμβευτικά. Σὲ πῆρα γιὰ νὰ στὸ ἀνακοινώσω. Εἶσαι ὁ πρῶτος. Δὲν εἶναι δὰ καὶ μικρὸ γεγονός. Θὰ τὸ μουρλάνω. Δὲν μὲ παίδεψαν ὥσπου νὰ μοῦ τὸ βάλουν; Θὰ βγάλω τὸ ἄχτι μου.

Μουρλάθηκε ὅμως ὁ ἴδιος. Δὲν τὸν ἄφιναν σὲ χλωρὸ κλαρί. Μέρα καὶ νύχτα. Πρωῖ μεσημέρι, μεσάνυχτα, Κι' ἡ ἴδια πάντα φωνή. Ἄλλοτε γυναικεία γλυκειά. Ἄλλοτε ἀνδρικὴ σοβαρή.

Τὶς πρῶτες μέρες τὰ κατάπιε, ἄρχισε ὅμως νὰ γίνεται ἡ κατάσταση ἀφόρητη.

Ἔτρεχε μὲ τὴ μπουκιὰ στὸ στόμα. Ξυπνοῦσε καὶ σηκωνόταν ἀπ' τὸ κρεβάτι ἔντρομος.

Στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύρματος μιὰ φωνὴ γυναικεία τοῦ ἔλεγε:

Σὲ πήραμε νὰ ἀκούσουμε τὴ φωνοῦλα Σου ἢ λάθος μᾶς συγχωρῆτε, κι' ἄλλοτε πάλι,... μπορεῖτε ἀλήθεια νὰ μοῦ πῆτε πόσα μέτρα καλώδιο ἔχετε;

Τοῦ ἔσπασαν τὰ νεῦρα. Ἀκόμη καὶ στὸν ὕπνο δὲν εἶχε ἡσυχία. Ὥστε αὐτὰ ἔχει το τηλέφωνο; Τότε δὲν εἶναι ἐξυπηρέτηση, εἶναι μαρτύριο. Καλύτερα νὰ λείπῃ. Καὶ σὲ μιὰ ἔξαρση θυμοῦ πού τὸν ἔκαναν «παπόρο» χωρὶς νὰ μπορέσῃ νὰ βγάλη λέξη γιατί τοῦ τὸ ἔκλεισαν πῆσε ἕνα ψαλίδι κι' ἔκοψε τὸ καλώδιο. Ἡσύχασε!

Ἦρθε καὶ μὲ βρῆκε σὰ τεθλιμμένος συγγενὴς ποὺ γύριζε ἀπὸ κηδεία προσώπου του προσφιλοῦς.

Τὸν καθησύχασα.

Μὴ κάνεις ἔτσι. Ἀρχὴ εἶναι. Θὰ ἡσυχάσουν.

Κάνε ὑπομονή.

Αὐτὸς τὸ βιολί του, μοῦ ἀφηνήθηκε για ἄλλη μιὰ φορά τὰ διαδραματισθέντα.

Ἐνῶ τὸν ἄκουγα μοῦ πέρασε μιὰ ἰδέα ἀπό τό μυαλό. Τὴν ἐξέφρασα:

Μωρὲ ξαίρεις ποιὰ θἆναι αὐτὴ ποὺ σου κάνει τή... πλάκα;

Γούρλωσε ἐρωτηματικά τὰ μάτια ποια;

Μήπως εἶναι ἡ κυρία Λιλή; Αὐτὸς μὲ τὴν ἀνδρικὴ φωνή μήπως εἶναι ὁ ἄνδρας της; Μπορεῖ νὰ ζηλεύῃ ποὺ ἀπέκτησες κι' ἐσὺ τηλέφωνο!

Σηκώθηκε ἀπάνω σὰ νἀτὸν ἄγγιξε ἠλεκτρικό καλώδιο. Ἔδωσε μιὰ στὸ τραπέζι:

Καλὰ λές — βρυχήθηκε.

Πῶς δὲν τὸ σκέφτηκα τόσο καιρό ὁ μποῦφος;

Δὲν θα μείνῃ... λαμπόγυαλο. Εἶπε, κι' ἔφυγε δρομαίως, πρὶν προλάβω νὰ τὸν ἐμποδίσω.

Παιδί ποὺ βρῆκαν νὰ κοροϊδέψουν!

⁂

ΟΡΓΙΣΜΕΝΟΙ νέοι ἢ καλύτερα ἀνάγωγα, ἀναίσθητα καὶ σιχαμένα παληόπαιδα ἔσπασαν τὴ περασμένη Κυριακὴ τὸ βράδυ ἕνα ὁλόκληρο μαρμάρινο σκαλοπάτι τῆς κλίμακος Παντανάσσης. Μέ μιὰ τεράστια πέτρα ποὺ ἔρριξαν ἀπὸ ψηλὰ για νὰ σπάσουν πλάκα, ἴσως.

Πῆγα καὶ εἶδα τὴ καταστροφή.

Λυπήθηκε ἡ ψυχή μου.

Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση.

Τὶ ἄγρια ἔνστικτα, σκέφτηκα πρέπει νὰ κρύβουν οἱ «ἀθῶες» παιδιάστικες καρδιὲς τους!

Τὴν ἴδια ὥρα εἰδοποιήθηκε ἀπὸ αὐτόπτη μάρτυρα ἡ Ἀμεσος Δράσις, ὅλα αὐτὰ τὰ πληρώνει. Δὲν γνωρίζω τὸ ἀποτέλεσμα. Θὰ χαιρόμουνα ὅμως πολὺ ἂν μάθαινα ὅτι τοὺς συνέλαβε καὶ τοὺς ἔσπασε τὰ ...πλευρά.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ἡ ἀγιογράφος δίς Οὐρανία Λαμπάτου μετέφερε τό ἐργαστήριόν της Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου 206. (πλησίον ἱεροῦ Ναοῦ Παντανάσσης, μεταξύ Φιλοποίμενος καί Δημ. Γούναρη)

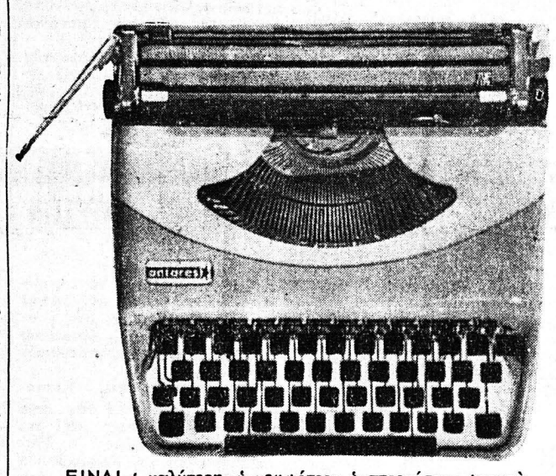

ΕΙΝΑΙ ἡ καλύτερη, ἡ κομψότερη ἡ στερεώτερη φορητὴ γραφομηχανὴ στὴν οἰκονομικότερη τιμή. ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ — ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ, δι' ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα

ΝΙΚΟΣ Μ. ΤΣΑΤΗΡΗΣ

Ἀγ. Νικολάου 17, τηλ. 34—96 καὶ 53—60 ΠΑΤΡΑΙ
Ἀριστοτέλους 111 (3 ὄρ. τηλ. 833—645 ΑΘΗΝΑΙ
Πώλησις Χονδρικὴ — Λιανικὴ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ: Ἐξελίξεις κ' Προοπτικαί

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.;

Ρευστὴ ἡ κατάστασις. Τὰ περί τῆς ἡγεσίας τῆς δεξιᾶς

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῶν Ἀθηνῶν δήλουν τὰ ἑξῆς: Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ. κ. Γ. Παπαγρέου, ὁσάκις ἡ ἑνότης τῆς παρατάξεώς του διαταράσσεται ἀπὸ ἀνταρσίας, θεωρεῖ σκόπιμον νὰ ἀπειλήσῃ ὅτι θὰ προσφύγῃ εἰς τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν, ὑπολογίζων ὅτι οἱ διάφοροι «ἀντάρται» δυσκόλως θὰ ὤθουν τὴν ἀνταρσίαν των μέχρις ἐξαναγκασμοῦ τῆς κυβερνήσεως εἰς παραίτησιν καὶ μέχρι διαλύσεως τῆς Βουλῆς.

Τοῦτο δὲ τουλάχιστον διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ 95% τῶν βουλευτῶν ὑπολογίζουν τόσον πολὺ εἰς τὸν μισθὸν τῶν 26.000 δραχμῶν, ὥστε δυσκόλως θὰ ἐδέχοντο νὰ τὰς χάσουν ἐξ ἰδικῆς των πρωτοβουλίας.

Κυρίως ὅμως, προστίθεται, ὁ κ. Παπανδρέου θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι εἶναι λάθος του μέγα νὰ νομίζῃ, ὅτι μὲ τὴν ἀπειλὴν «περὶ ἐνδεχομένου νέων ἐκλογῶν» ἐτρομοκράτησε τὴν Ἀντιπολίτευσιν. Καὶ τοῦτο δὲ τουλάχιστον διὰ τὸν λόγον, ὅτι νέαι ἐκλογαὶ θὰ γίνουν βεβαίως τὸ βραδύτερον μετὰ ἓν ἔτος, ἀφοῦ διέλθῃ ἡ χώρα μεταβατικὴν περίοδον ὑπὸ κυβέρνησιν κοινῆς ἐμπιστοσύνης, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ὅμως ἀφοῦ πληροφορηθῇ προηγουμένως καὶ λεπτομερῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὰ ὅσα σφάλματα, ἔχουν διαπραχθῆ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Κυπριακόν, τὸν οἰκονομικὸν τομέα καὶ γενικώτερον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς θεσμοὺς καὶ τὸ πολίτευμα τῆς χώρας.

Μέ ἄλλα λόγια, ἐτονίζετο ἐν κατακλείδι θὰ ὑπάρξῃ πρῶτον διαφώτισις τοῦ λαοῦ καὶ ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ ποία διαχείρισις ἐγένετο τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ ποία τῶν ἐθνικῶν προβλημάτων καὶ μετὰ θὰ βαδίσωμεν πρὸς ἐκλογάς, ὑπὸ Ὑπηρεσιακὴν Κυβέρνησιν καὶ μὲ βάσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσίν της καὶ τοὺς ὅρους διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν τὰ ὅσα ἐδίδαξεν ὁ κ. Παπανδρέου διὰ τοῦ «ἀνενδότου ἀγῶνος» ἡ πεῖρα τοῦ ὁποίου θὰ στραφῇ αὐτὴν τὴν φορὰν ἐναντίον του.

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Οἱ ἀντικειμενικοὶ πολιτικοὶ παρατηρηταί ἐκφράζουν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου, προφασιζομένη ὅτι θεωρεῖ ὑψίστην ἐπιτυγίαν τὸ ὅτι κατώρθωσε νὰ ἀνασυγκολληθῇ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἑνότητά της (ἐνῶ εἰς τὴν πραγματικότητα ἔπρεπε νὰ θρηνῇ, διότι διὰ δευτέραν φορὰν ἐν τοῖς δεκαμήνου ἐβεάθη μὲ ρήγματα εἰς τὰς τάξεις της) ἤδη προσπαθεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν φαινομενικὴν ἀδράνειαν τῆς ΕΡΕ. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἰσχυρίζεται κατὰ τρόπον «νεοπλουτικόν» ἢ «παιδαριώδη» ὅτι αὐτὴ εἶναι ἑτοιμη νὰ κατέλθῃ εἰς νέαν ἐκλογικὴν ἀναμέτρησιν, ἐνῶ ἡ ΕΡΕ δὲν εἶναι.

Πράγματι δὲ θὰ πρέπει νὰ γίνῃ δεκτέν, ἔν τινι μέτρῳ, ὅτι ἡ ΕΡΕ δὲν φαίνεται νὰ ἐπιθυμῇ τὴν προσφυγὴν εἰς τὰς κάλπας αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ τοῦτο διότι δὲν θεωρεῖ τὸν καιρὸν εὔθετον. ἐν ὄψει τῆς διαφαινομένης προσπτικῆς μάλιστα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὑφίσταται τόσον ραγδαίαν φθορὰν ἐκτὸς ἰδίων της σφαλμάτων, ὥστε νὰ μὴ νρειάζεται κἂν ἡ ἄσκησις ἀντιπολιτεύσεως διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἡ πτῶσις της.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ

Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως φαίνεται, ὅτι, ὄντως καὶ ἡ ΕΡΕ δὲν εἶναι ἐτοίμη δι' ἐκλογάς, ἐν ὄψει τουλάχιστον τοῦ γεγονότος, ὅτι ἔχουν δημιουργηθῇ (μέχρις ἑνὸς σημείου φυσικὰ λογικοῦ καὶ ἀνεκτοῦ) δύο παρατάξεις εἰς τοὺς κόλπους της. Ἐξ αὐτῶν ἡ μία ἐγκρίνη τὴν σημερινὴν ἠπίαν τακτικήν, ἡ δὲ ἑτέρα τάσσεται μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς σκληρᾶς καὶ ἀμειλίκτου ἀντιπολιτεύσεως. Μοιραίως δὲ ἐν ὄψει τῶν δύο αὐτῶν τάσεων ἄλλοι φαίνονται ὑποστηρίζοντες τὸν σημερινὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλον, ἄλλοι δὲ τὸν κ. Καραμανλῆν ὑπὸ μορφὴν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων ἐπικλήσεων, ὅπως ἐπανέλθῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ ἀναλάβῃ τὴν ἡγεσίαν τῆς Δεξιᾶς.

ΣΤΑΘΕΡΟΣ ΠΑΝΤΟΤΕ Ο κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Πάντα ταῦτα ὅμως δὲν φαίνεται νὰ ἐνοχλοῦν ἢ νὰ ἀνησυχοῦν τὸν κ. Κανελλόπουλον, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν τεραστίαν πλέον πεῖραν τὴν ὁποίαν διαθέτει, προχωρεῖ εἰς τὸ ἔργον του μὲ τὴν μεθοδικότητα, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔχει ἐπιλέξει καὶ ἡ ὁποία εὐδόκιμως ὁμοιάζει ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος, μὲ τὴν τακτικὴν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἐπὶ τῷ σκοπῷ καταλήψεως τῆς ἐξουσίας.

Ἂς σημειωθῇ δέ, ὅτι μία πρωϊνὴ ἐφημερὶς τῆς δεξιᾶς ἀπό τινος ἐκθειάζει συνεχῶς τὸν κ. Καραμανλῆν, ὅπερ σημαίνει ὅτι ἐμμέσως δὲν ἀναγνωρίζει ὡς ἡγέτην τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον, ἄλλη δέ, ἀπογευματινή ἔγραψεν, ὅτι «τώρα ἀντιπολίτευσις δὲν ἀσκεῖται» καὶ ὅτι ἔστω καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἐπέμβασις τῆς ΕΡΕ, ὑπὸ τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον, διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς πτώσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐπέμβασις αὐτὴ θὰ ἦτο «ἀμφιβόλου ἀποτελεσματικότητος».

Η ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ἀσχέτως τοῦ ὅτι ἡ ΕΡΕ προετοιμάζει μεγάλης κλίμακος ἀντιπολιτευτικὴν ἐξόρμησιν ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς εἰς Θεσσαλονίκην, μὲ ὁμιλίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος, οἱ πολιτικοὶ παρατηρηταὶ προσπαθοῦν νὰ δ αβλέψουν κατὰ πόσον ἡ μέχρι τοῦδε ἠπία ὄντως ἀντιπολιτευσις τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου ἐξηγεῖται καὶ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν φημολογουμένην καὶ θεωρουμένην ὡς ἐπικειμένην μᾶλλον ἀντικατάστασιν τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως ὑπὸ ἄλλης ὑπὸ ἡγέτην, ἐκπρόσωπον τῆς κεντροδεξιᾶς παρατάξεως ἤτοι τῆς γνησίως φιλελευθέρας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῆς ΕΡΕ, ἢ μέρους αὐτῆς ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν. Καὶ τοιαύτη συμμαχία προσωρινὴ βεβαίως Φιλελευθέρων καὶ ΕΡΕ δὲν φαίνεται ἀποκλειομένη.

Η ΙΔΕΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ὑπὸ τῶν ἰδίων παρατηρητῶν ἐτονίζετο ἐξ ἄλλου, ὅτι πολλαί εἶναι παραλλήλως καὶ αἱ ἐνδείξεις, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις καί ἡ ἀντιπολίτευσις, ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ κάθε μία καί κατὰ τάς ἐπί μέρους τάσεις ποὺ διαμορφοῦνται εἰς τοὺς κόλπους των, ἐτοιμάζονται διὰ τὴν ἐπικειμένην ἀναμέτρησιν, ἡ ὁποία θὰ ἐπέλθῃ εἴτε λόγῳ πολιτικῶν ἐξελίξεων εἴτε διότι ἡ ἰδέα περὶ ἐκλογῶν τελικῶς, θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ ἡ χώρα θὰ εἰσέλθῃ εἰς προεκλογικὴν περίοδον.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν ἡ κυβέρνησις, παρ' ὅλον ὅτιό σάλος ποὺ ἐξέσπασε μὲ τὴν τελευταίαν ἀνταρσίαν ἐκόπασεν ὑπεφέρει πάντοτε ἀπὸ τὰς ἐνδοκομματικὰς διενέξεις, ἀντιπολιτευόμενοι δὲ σχολιασταί παρατηροῦν ὅτι δὲν θὰ περάσῃ καιρὸς ὁπότε ἡ ς τοὺς κόλπους της, θὰ προκληθῇ νέα κρίσις: ἡ ὁποία δὲν εἶναι βέβαιον, ὅτι θὰ παρέλθῃ καὶ αὐτὴ χωρὶς εὐρυτέρας πολιτικὰς συνεπείας.

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ ΣΤΕΦΑΝΑ
ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
ΓΑΜΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΕΩΣ
ΛΑΜΠΑΔΕΣ
ΝΥΦΙΚΑ ΕΠΙ ΕΝΟΙΚΙΩ
ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ
ΣΤΡΟΥΖΑΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ —ΕΡΜΟΥ 67
ΤΗΛ. 54-71

Ἐπὶ τῇ βάσει ἱστορικῶν ντοκουμέντων καί κειμένων

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΤΟΥ κ. ΧΡ. Μ. ΕΝΙΣΛΕΙΔΟΥ π. Θ.

ΣΤ' ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ

Παραλείπω τὴν ἁμάρτυρον εἴδησιν τοῦ Θ. Νικολαΐδου Φιλαδελφέως (Περὶ ἱερῶν λειψάνων), ὅτι τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου σώζονται ἀνὰ τὸν χριστιανικὸν κόσμον «6 ΚΕΦΑΛΑΙ ΚΑΙ 17 χεῖρες» ὡς ἀόριστον (Δελτίον Ἱστορ. καὶ Ἐθνολ. Ἑταιρίας, τόμ Α' σελ. 666) ἀναμένων νὰ ἀπαντήσω, ἀφ' οὗ ἀκούσω πρῶτα τὸν συζητητή μου νὰ «κωδωνίζῃ τὰς μαρτυρίας περὶ τῶν λειψάνων τοῦ Ἀποστόλου καὶ νὰ παρουσιάζῃ κατάλογον τῶν πολυαρίθμων ἀνὰ τὸν κόσμον φερομένων ὡς λειψάνων αὐτοῦ» (Καθημερινὴ 7—10—64). Διότι ἐγώ, ὁμολογῶ, δέν κατώρθωσα νὰ ἀνεύρω τοιαῦτα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀορίστους φημολογίας ὑπάρξεως 6 κεφαλῶν καὶ 17 χειρῶν τοῦ πολύποδος τάχα καὶ πολύχειρος Ἀποστόλου. Ἔρχομαι τώρα εἰς τὰ κατόπιν χρόνια.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ ἔτος 1204 ἡ Κων)πολις καὶ ὅλον σχεδὸν τὸ Βυζαντινὸν Κράτος ἔπεσεν εἰς χεῖρας τῶν Φράγκων τῆς Δ' Σταυροφορίας. Καὶ ὅτι οἱ «γενναῖοι» σταυροφόροι γενόμενοι κύριοι ἐπὶ 57 ἔτη τῆς Κων)πόλεως δέν ἄφησαν λίθον ἐπὶ λίθου ὀρθιον. Ἐσύλησαν τὰ πάντα καὶ διήρπασαν τὰ παντα, μὴ σεβασθέντες οὐδ' αὐτὰ τὰ ἱερὰ ἄσυλα τῶν ὁμοθρήσκων των Βυζαντινῶν. (Σκαρλάτου Βυζαντίου, Ἱστορία τῆς Κων)πόλεως). Μεταξύ δέ τῶν ἀλλων ὑπεξήρεσαν τότε ἀπὸ τὸν ναόν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τὸ λείψανον τοῦ Πρωτοκλήτου. Ἀναφέρεται, ὅτι ὁ καρδινάλιος τοῦ ἁγίου Μαρκέλλου Πέτρος ὁ ἐκ Καπύης τῆς Ἰταλίας ἐλθὼν εἰς τὴν Κων)πολιν ὡς ἀπεσταλμένος (λεγᾶτος) τοῦ πάπα Ἰννοκεντίου Γ' εὗρε τὸν καιρὸν νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ ἱερὸν λείψανον τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ τὸν ναόν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ νὰ πλουτίσῃ μέ αὐτὸ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀμάλφης τῆς Ἰταλίας, ὅπου ἡ ἔδρα του καὶ ὅπου ἀρχιεπίσκοπος ἦτο ὁ ἀνεψιὸς του Ματθαῖος ὁ Καπουᾶτος.

Τὴν 8ην Μαΐου 1208 ἀνεκόμισεν αὐτὰ μέ μεγάλην πομπήν εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Ἀμάλφης. Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς αὐτῆς σώζεται ἡ ἔκθεσις, συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀρχιδιακόνου Ματθαίου, ὅπου λέγεται, ὅτι τὸ λείψανον ἦτο ΑΚΕΦΑΛΟΝ, χωρὶς τὴν Κάραν δηλαδή. (Στεφ. Θωμοπούλου, ἔνθ' ἀνωτέρω καὶ Σπυρ. Λάμπρου. Ἡ ἐκ Πατρῶν εἰς Ρώμην ἀνακομιδὴ τῆς κάρας τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, Νέος Ἑλληνομνήμων, τόμ. 10ος — 1915 — σελ. 33 καὶ ἑξῆς). Ἡ τιμία Κάρα εὑρίσκετο εἰς τὰς Πάτρας τῆς Ἀχαΐας.

Διὰ δέ τὰ λοιπὰ λείψανα τῶν ἄλλων δύο δηλ. Ἀποστόλων Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου ἡ Ἱστορία δέν ἀναφέρει τὶ ἀπέγιναν. Φαίνεται, ὅτι ἔμειναν εἰς τὴν θέσιν των. Μία παράδοσις λέγει, ὅτι μετέφερε ταῦτα εἰς τὸν ναόν τῆς ἁγίας Θεοδοσίας Κων)πόλεως ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Ἕλλην ἀρχιτέκτων Χριστόδουλος, ὅστις ἀνέλαβε κατὰ διαταγὴν τοῦ Μωάμεθ τοῦ Πορθητῆ — τὸ ἔτος 1454 — νὰ κατεδαφίσῃ τὸν ναόν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ ἀνεγείρῃ, τὸ Φατίχ — Τζαμί. (Μ. Βολονάκη, Ἱστορία τῶν μέσων χρόνων, τόμ. Α' σελ. 289). Καὶ μαρτυρεῖ ὁ Ξ. Α. Σιδερίδης εἰς τὴν πραγματείαν του «Κων σταντίνου τοῦ Παλαιολόγου θάνατος τάφος καὶ σπάθη», δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ περιοδικὸν Μελέτη (τόμ. 1908 σελ. 136) ὅτι ἐπεσκέφθη τὸ ἔτος 1906 τὸν ναόν τῆς ἁγίας Θεοδοσίας τὸν ὁποῖον οἱ Τοῦρκοι μετέτρεψαν εἰς τὸ καλούμενον Γκιούλ (ὡραῖον) Τζαμὶ, καὶ ὅτι εἰς μίαν κρύπτην αὐτοῦ εἶδε ἕνα μνῆμα καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὴν ἐπιγραφὴν εἰς τὴν Ἀραβικήν;

«Μερκάτ—τὶ χαβαριοὺν ἀσχάπ Ἰησοὺχ — Ἀλέιχ ἐς — σα—λάμ». Δηλαδὴ, Μνῆμα τῶν ἀποστόλων μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ. Αὐτῶ ἠπροσκύνησις».

Ἄλλοι ἀνέγνωσαν τὴν ἐπιγραφὴν διαφοροτρόπως πάντως ὡς μνῆμα ἢ τάφον ἢ κρύπτην ἀποστόλων μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Γεώργιος Φραντζῆς εἶναι ὁ ἱστορικὸς τῆς ἁλώσεως τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων. Εἶναι ὁ αὐτόπτης μάρτυς τῶν δραματικῶν τοῦ Ἔθνους γεγονότων τοῦ 1453. Ἦτο εἷς τὸ ἔπακρον μορφωμένος, διετέλεσε δέ καὶ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ τῶν Πατρῶν κατὰ τὸ ἔτος 1431. Αὐτὸς λοιπὸν εἰς τὸ «Χρονικὸν του (ἔκδοσις Βόννης, σελ. 412) μαρτυρεῖ καὶ λέγει, ΟΤΙ ΚΑΤΑ Τ ΑΧΡΟΝΙΑ ΕΚΕΙΝΑ Η ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΤΟ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ ΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ, καὶ ὅτι ἐκεῖθεν παρέλαβεν αὐτὴν ὁ δεσπότης Πατρῶν Θωμᾶς Παλαιολόγος καὶ ἐν ἔτει 1460 μετέφερεν εἰς Ρώμην. Μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων. (Μύλλερ — Λάμπρου Ἡ Ἑλλὰς, τεῦχος 22, σελ. 34).

«Ὁ δέ δεσπότης κύρ Θωμᾶς, λέγει, φθάσας εἰς τὸν Ἀγκῶνα κάκεῖθεν εἰς τὴν Ρώμην οὐδέν ἄλλο κατὼρθωσεν εἰ μὴ ὅτι ἔδωκε τῷ Πάπα Πίῳ δευτέρῳ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ πρωτοκλήτου Ἀνδρέου, κἀκεῖνος (ὁ Πῖος ἔδωκεν) αὐτῷ, μόλις πρὸς τὸ ζῆν μετὰ τ